

מסורת הש"ס

רש"י

אין בין המודר פרק רביעי נדרים

ר"ן

לו.

עין משפט
נר מצוה

כ א מ"י פ"ט מהלכות
טומאת צבעות כ"ב א'
בא ב א מ"י פ"ט מהל'
כ"ב א מ"י פ"ט מהל'
כ"ב א מ"י פ"ט מהל'
כ"ב א מ"י פ"ט מהל'
כ"ב א מ"י פ"ט מהל'
כ"ב א מ"י פ"ט מהל'
כ"ב א מ"י פ"ט מהל'
כ"ב א מ"י פ"ט מהל'
כ"ב א מ"י פ"ט מהל'

מסיב רב שימי בר אבא אס היס כהן זורק עליו דס חטאטו ואשמו.
איכא מאן דאמר דמדלואיב רב שימי בר אבא דמכריחא ולא
אומיב ממנני' - אמר דלא גרס במתמנין טמאות ואשמות. ולי מהא לא
אירא דהאי דלא אומיב ליה ממנני' משום דכין דמנא להו כדדי קיי

זכין ממילא מוכח דטמאות ואשמות
דמזערע קאמר אכל מתמניא דמי
סממא זורק דס חטאטו ואשמו משמע
ליה דככל טמאות קאמר ואפי' הכי
שי ליה דס חטאטו ואשמו של מזערע
קאמר: פנ כהנים שפגול כמקדש
וכו' א"כ שפגול דשמיא נינהו היינו
שפגול פגול. דרשמא שיינהו שמיא
לכל מילי: אלא א"כ שפגול דין נינהו
אמאי פגול פגול. שוגג הוא [דקשה]
ליה דשגגא דמזיד נהי דשפגול דין
נינהו שפגול שפגול דכין שפגול דמזיד
אינו עושה שלחמו אלא ארבעה
דנפשי קעבד וק"ל כ"כ דחולין
[דף מ]. דלדס אורז דכר שאני שו
על ידי מעשה אכל בשוגג אי שפגול
דין נינהו אמאי שפגול שפגול דלא
כיון דשוגג הוא לאו ארבעה דנפשי
קעבד שפגול הוא לעולם שלחמו
ולמא שלם שימך לתקוני ולא לעומי.
ודמי' שאני גבי פגול דלמך קרע וכו'
הלך כעין אפס לא אפשיטא ומיאו
נהי דהא לא אפשיטא לה מההיא
דפ"ק דקידושין מוכח דשפגול שמיא
נינהו וכמו שכתבתי למעלה: גופא א"ר
יוחנן הכל לריבין דעס וכו'. הקשו
במס' התנן ומימי' לה צברק האיש
מקדש [קדושין נה]. כהמה שגמלאת
מיושלים למגדל עדר זכרים לעולות
כלומר ויקרבו אלמא אין לריבין דעת
ועינא דההם שאני דכין שגמלאת דעת
עליהם אלא שכל כהן שזרעה להקריב
יקריב: אלא מעשה יביא אדם חטאט
חלב על חבירו אלא א"כ שפגול רבי אלעזר
וכו' לא עשה ולא כלום. משום דאין
דין אפסר משאי אפסר: אשמו שופע
היכי דמי. כלומר לעולם כבי הא דין
אלא למאי דאמר לר' יהודה דלדס
מביא על אשמו שופע לא חטאט חלב
קאמר אלא קרבן יולדת דחטאט חלב
אי אפסר דהיכי דמי וכו' וכוין שפגול
פטורה אי אפסר שיבא צלה עליה:

א"כ שפגול רבי אלעזר
וכו' לא עשה ולא כלום. משום דאין
דין אפסר משאי אפסר: אשמו שופע
היכי דמי. כלומר לעולם כבי הא דין
אלא למאי דאמר לר' יהודה דלדס
מביא על אשמו שופע לא חטאט חלב
קאמר אלא קרבן יולדת דחטאט חלב
אי אפסר דהיכי דמי וכו' וכוין שפגול
פטורה אי אפסר שיבא צלה עליה:

א"כ שפגול רבי אלעזר
וכו' לא עשה ולא כלום. משום דאין
דין אפסר משאי אפסר: אשמו שופע
היכי דמי. כלומר לעולם כבי הא דין
אלא למאי דאמר לר' יהודה דלדס
מביא על אשמו שופע לא חטאט חלב
קאמר אלא קרבן יולדת דחטאט חלב
אי אפסר דהיכי דמי וכו' וכוין שפגול
פטורה אי אפסר שיבא צלה עליה:

א"כ שפגול רבי אלעזר
וכו' לא עשה ולא כלום. משום דאין
דין אפסר משאי אפסר: אשמו שופע
היכי דמי. כלומר לעולם כבי הא דין
אלא למאי דאמר לר' יהודה דלדס
מביא על אשמו שופע לא חטאט חלב
קאמר אלא קרבן יולדת דחטאט חלב
אי אפסר דהיכי דמי וכו' וכוין שפגול
פטורה אי אפסר שיבא צלה עליה:

א"כ שפגול רבי אלעזר
וכו' לא עשה ולא כלום. משום דאין
דין אפסר משאי אפסר: אשמו שופע
היכי דמי. כלומר לעולם כבי הא דין
אלא למאי דאמר לר' יהודה דלדס
מביא על אשמו שופע לא חטאט חלב
קאמר אלא קרבן יולדת דחטאט חלב
אי אפסר דהיכי דמי וכו' וכוין שפגול
פטורה אי אפסר שיבא צלה עליה:

אס היס כהן. המדיר: יורוק עליו דס חטאטו ודס אשמו. קמני סתם
דמשמע כל חטאטו ואשמות ואע"ג דלא מחסרי כפרה נינהו: לא
לעולם שפגול דין נינהו ומאי דס חטאטו ודס אשמו דקמני חטאטו
של מזערע כו' דהיינו מחסרי כפרה וכו' וה"ה לגדול: מודין חייבין.

לשלם קרבן לנעלים: לנקוני שופיך.
שליח ולא לעומי: אמרי. לעולם
לא יקשכ לו. פיגול יהיה מכל מקום:
אלא מעשה. יביא אדם אפי' חטאט
חלב על חבירו שכן מביא קרבן על
אשמו שופע דמשמע כל קרבנות
שהיא חייבת אפי' אס אכלה חלב:
ומתקן (ו) כבי יוחנן אשמו שופע
סיכי דמי. שמה מחויבת קרבן אי
דלכלה כו': פגול. הקרבן דהואיל
ונדמה כשנשחטת דלאו כה קרבן היא
בשעת אכילה נדמה מהכל ואין אדם
מביא קרבן חלב על אשמו שופע.
ולכלא למימרא מהכל וכו' קאמינא
דלר' יהודה הא דמביא קרבן על אשמו
שופע כגון זכא או יולדת או מזערע:
אמר ר' אלעזר הפריש פסח על חבירו שלא
מדעתו כו': אמר רבי יורא שם לבית
אבות. דמשמע אדם מביא פסח
ושוחט על בניו ועל בנותיו הקטנים:
לאו דאורייתא הוא. (ו) להכי הפריש
פסח על חבירו לא עשה ולא כלום:
וממאי. דלא דאורייתא הוא מדמתן
וכו': ואי אמר שם לבית אבות. דלדס
שוחט על בניו הקטנים דאורייתא: על
בישרא קאי ומוכי לכו. כלומר היאך
יכול זה לזכות את אחיו מאחר שנשחט
הוא מן (פסחים פט). נמנין ומשכין
ידיון עד שישחט אלא אומיב לכו
לאחר שחטת לאו דאורייתא והן
משנה משמע דכנינו קטנים מיירי:
אלא. הואיל ולא דאורייתא הוא למה ליה
לאבדוהו למימרא חייבי שוחט את הפסח
על מי שיעלה מכס לירושלים כדי לזרן
במזבח: פניא נמי חיי. כדי לזרן
קאמר מדקאמר בניי שפלים ולא קאמר
ובניי לא ילאו ידי חובתן מכלל דלא
מחייבי מדאורייתא אלא לזרן קאמר:

א"כ שפגול רבי אלעזר
וכו' לא עשה ולא כלום. משום דאין
דין אפסר משאי אפסר: אשמו שופע
היכי דמי. כלומר לעולם כבי הא דין
אלא למאי דאמר לר' יהודה דלדס
מביא על אשמו שופע לא חטאט חלב
קאמר אלא קרבן יולדת דחטאט חלב
אי אפסר דהיכי דמי וכו' וכוין שפגול
פטורה אי אפסר שיבא צלה עליה:

א"כ שפגול רבי אלעזר
וכו' לא עשה ולא כלום. משום דאין
דין אפסר משאי אפסר: אשמו שופע
היכי דמי. כלומר לעולם כבי הא דין
אלא למאי דאמר לר' יהודה דלדס
מביא על אשמו שופע לא חטאט חלב
קאמר אלא קרבן יולדת דחטאט חלב
אי אפסר דהיכי דמי וכו' וכוין שפגול
פטורה אי אפסר שיבא צלה עליה:

א"כ שפגול רבי אלעזר
וכו' לא עשה ולא כלום. משום דאין
דין אפסר משאי אפסר: אשמו שופע
היכי דמי. כלומר לעולם כבי הא דין
אלא למאי דאמר לר' יהודה דלדס
מביא על אשמו שופע לא חטאט חלב
קאמר אלא קרבן יולדת דחטאט חלב
אי אפסר דהיכי דמי וכו' וכוין שפגול
פטורה אי אפסר שיבא צלה עליה:

(א) גיטין נ"ג. נד: מנחת
מתן. (ב) ג'ל ותני עלה ק'
לחם מנחת מתן.
(ג) קדושין מ"ב. וי"ד.
(ד) ודמס י"ב. כרמות.
(ה) סנהדרין מ"ו. (ו) וי"ד.
(ז) וי"ד. (ח) גיטין נ"ג.
(ט) פסחים פ"ט. גיטין נ"ג.
(י) גיטין נ"ג.

תורה אור השלם

1. זאת תהיה תורת
המצריע ביום שיקרבו
והזבא אל הכהן:
ויקרא י"ד ב'
2. ואם האביל יאכל
טבשר זבח שלקו ביום
השלישי לא ירצה
המקריב אחר לא יחשב
לו פגול יהיה והפסח
דאבילה טמא עזרה
3. דבר אל כל עדת
ישראל לאמר בשער
לחודש הזה ויקחו לכם
איש שה לבית אבט שה
לכיה:

פירוש הרא"ש

במחוסר כפרה אכל
כריחא היה ספקא דעק'
דלדס כל טמאות
ואשמות: הכהנים ששפלי
שחטו חטאט מארבע
עשרות לזכות או להקריב
חין למת או חין
למקומו ומי על השוגגין
פטורים אלא שפגול
פגול אלא דהי פיגול
נמנר מדאורייתא אלא
מחייב מכלל דהי שופע
דרבנן: א' אפסר בשלמא
שחטו דרשמי נינהו היינו
דקריב שפגול פגול. חייבי
הפסחה המורה קרבן
מחייב פגול ומתן לבית
מזבח נענין דעת בעלים:
אבא שפגול פגול. הא אין
דס שופע דכר שאני שופע
והי משום דשפגול שופע
לימא לתקוני שדמין כו':
המקריב וכו' לא יחשב לו
פ"ה. ודרשין במס' וק'
ט"ז. קרי ביה לא יחשב
לחם חטאט המקריב
אין מחשבה לפסול אפי'
דלא דריה הוא: אמא
שפגול רבי ארם חטאט
האב על חבירו. דכין
דלפת אפסר משאי אפסר
א"כ חטאט חלב נמי
לימא דריח חטאט חלב על
חבירו ומשני בעל אשמו
שופע לא אפסר להכי
חטאט דכין דלאו כה
דעת היא לאו למימרא
חטאט היא דלף שוקה
שפריש קרבן ושחטה
נפסל הקרבן ואין כחל
מקריב עליה אלא כשהיא
מחוסרת כפרה להמיר
נקדשות: שכן ארם כבא

על בני ובנותיו ששחטו
נאכל אלא למימרא חטאט
לכיה לא יפסין מהכל דגדול
בשרא קאי ומוכי לכו. הא
מנן ומשכין את ידיהם עד
שישחט דמבי ואם ימנע
היכי מהות משה
מחייב של שם יוכלו
לחמשת ובהמיתו עליו
ואם אחר שנשחט: ובני
שפלים. ולא קמני בנות
וזכות
ובניי אין וכוין:

מוסף רש"י

הכהנים שפגול במקדש.
קרבנות ששחטו חקוקים
לפסול חסס חון למנע
ולא הולך לנעלים. מודין.
שדעו שפגול
כין. חייבין. לשלם דמיים
לנעלים לנעלים. ולי נמי
דמס אלא הקריב קרבן. שחי
לכיה דכין היה מקדש.
(ג) חייבין לשלם לנעלים
דמי קרבן. שפגול פגול.
בשוגגין ואין צריך לומר
מודין. ונשחטה. דמס.
דכנין דעת. מהמכת שדכן
סדק מקל' על (ב) וי"ד. ודור
ונשחטה. שטק ששחטתו.
מנן (שפיט) על הר נפסח.
דמחמס על שופע אשמו
לירושלים. ויה נמנע
עלי. ואני מקנה לי חקוק
כשחט שחטה עליו אלא
הלאשן (פסחים פ"ט). כיון
שהכהנים

הנהגות הב"ח

(א) ג'ל ותני עלה ק'
לחם מנחת מתן.
(ב) ג'ל ותני עלה ק'
לחם מנחת מתן.
(ג) ג'ל ותני עלה ק'
לחם מנחת מתן.
(ד) ג'ל ותני עלה ק'
לחם מנחת מתן.
(ה) ג'ל ותני עלה ק'
לחם מנחת מתן.
(ו) ג'ל ותני עלה ק'
לחם מנחת מתן.
(ז) ג'ל ותני עלה ק'
לחם מנחת מתן.
(ח) ג'ל ותני עלה ק'
לחם מנחת מתן.
(ט) ג'ל ותני עלה ק'
לחם מנחת מתן.
(י) ג'ל ותני עלה ק'
לחם מנחת מתן.

הנהגות הב"ח

(א) ג'ל ותני עלה ק'
לחם מנחת מתן.
(ב) ג'ל ותני עלה ק'
לחם מנחת מתן.
(ג) ג'ל ותני עלה ק'
לחם מנחת מתן.
(ד) ג'ל ותני עלה ק'
לחם מנחת מתן.
(ה) ג'ל ותני עלה ק'
לחם מנחת מתן.
(ו) ג'ל ותני עלה ק'
לחם מנחת מתן.
(ז) ג'ל ותני עלה ק'
לחם מנחת מתן.
(ח) ג'ל ותני עלה ק'
לחם מנחת מתן.
(ט) ג'ל ותני עלה ק'
לחם מנחת מתן.
(י) ג'ל ותני עלה ק'
לחם מנחת מתן.

הנהגות הב"ח

(א) ג'ל ותני עלה ק'
לחם מנחת מתן.
(ב) ג'ל ותני עלה ק'
לחם מנחת מתן.
(ג) ג'ל ותני עלה ק'
לחם מנחת מתן.
(ד) ג'ל ותני עלה ק'
לחם מנחת מתן.
(ה) ג'ל ותני עלה ק'
לחם מנחת מתן.
(ו) ג'ל ותני עלה ק'
לחם מנחת מתן.
(ז) ג'ל ותני עלה ק'
לחם מנחת מתן.
(ח) ג'ל ותני עלה ק'
לחם מנחת מתן.
(ט) ג'ל ותני עלה ק'
לחם מנחת מתן.
(י) ג'ל ותני עלה ק'
לחם מנחת מתן.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones